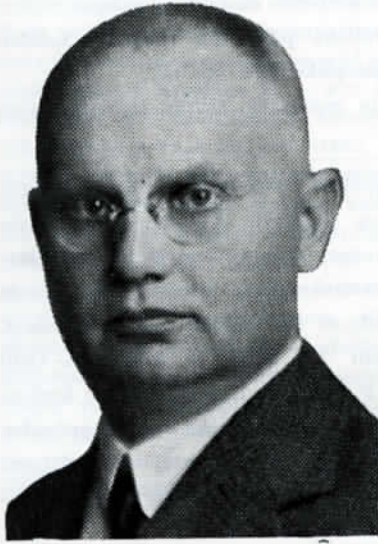

LEHTEMME YSTÄVIÄ

Kauppaneuvos Isak Julin.

Lehtemme ystävien ja kannattajien joukossa on kauppaneuvos, toimitusjohtaja *Isak Julin* monella tavalla ottanut osaa yhteiskunnallisiin pyrintöihin ja sen ohella huomattavasti Karjalan kansallisiin liikkeihin. Keväällä 1919 Aunuksen vapaustaistelun alettua ryhtyi hän innolla mukaan ja toimi m. m. Aunuksen hoitokunnan jäsenenä, ja samalla Suomen hallituksen luottamusmiehenä Aunuksen asioissa.

Muussa yhteiskunnallisessa työssä on hän ollut valittuna Tampereen kaupunginvaltuuston kahteen otteeseen, v. 1916—1922 ja 1924, sekä samoin ollut sen varapuheenjohtajana kahteen kertaan.

Ammatillisissa luottamustoimissa on kauppaneuvos Julin ollut Suomen graafillisen teollisuudenharjoittajain liiton johtokunnassa v.v. 1906—14, Suomen yl. työnantajaliiton valtuutettuna ja liiton hallinnon jäsenenä useita vuosia, Tampereen Kauppaseuran johtokunnassa ja puheenjohtajana, Tampereen Kauppakamarin varapuheenjohtajana ja puheenjohtajana, sekä v. 1920—24 Keskuskauppakamarin valtuutettuna.

Taloudellisesti vauraana, valistuneena henkilönä pääjohtaja Julin on tehnyt useita huomattavia lahjoituksia kulttuuritarkoituksiin, kuten Turun yliopistolle, Kalevala-seuralle ja Kansallisvaltio-säätiölle. Keuruulle on hän pystyttänyt Härpmanin poikien muistomerkin.

V. 1924 ostettuaan Forssa-yhtiön osake-enemmistön siirtyi hän sen pääjohtajaksi ja on siinä ollen edelleen jatkanut suuriarvoista työtään maan sivistys- ja edistysrienteiden eteenpäin viemiseksi ja tukemiseksi.

Äsken täyttäessään 50 vuotta sai pääjohtaja Julin kauppaneuvoksen arvonimen.

KARJALAN KIRKON — SUOMEN KR. -KATOL. KIRKON — KANSALLISTUTTAMISKOMITEA

piti toisen varsinaisen kokouksensa tammikuun 22 ja 23 p:nä Sortavalassa kr. -kat. kirkollishallituksen huoneustossa. Puheenjohtajana toimi arkkipiispa Herman ja komitean sihteeriksi kutsuttiin kirkollishallituksen entisen sihteerin hra K. Revon sijaan nykyinen sihteeriksi Y. Somer.

Pohdittiin laajasti kirkkojen, niin varsinaisten kuin pienten kyläkirkkojen, rakennustyylin uudistamiskysymystä, jonka ohella käsiteltiin myös muutamia käytännöllisyyden aiheuttamia uudistuksia kirkkorakennuksissa. Kaikkien uusien kirkkorakennusten yleistytyksi hyväksyttiin karjalais-suomalainen tyyli, jossa luonteenomaisia karjalaisia piirteitä kehitetään voimakkaasti suomalaisen henkeen. Ensimmäisessä sijassa kannatettiin basilikka-tyyppisiä kirkkoja (laivakirkkoja), mutta sen ohella pidettiin suotavana paitsi Karjalassa tavallisten ristikirkkojen myös baptisterio- ja rotokirkkojen (kahdeksankulmaisten ja pyöreiden) rakentamista. Muuten, paitsi ristikkokirkkojen kellotornit voidaan rakentaa myös erillisiksi.

Päätettiin ensi tilassa hankkia ainakin yhdet mallipiirustukset sekä varsinaisia kirkkoja että kyläkappeleita varten, joita piirustuksia sitten on saatavana kirkollishallitukselta.

Keskusteltiin myös kirkon puvuston uudistamisesta. Siinä hyväksyttiin Kreikan kirkossa nykyisin käytännössä olevat pehmeät pukumallit, joiden mukaisia Kirkollishallitus jo oli osittain teettänytkin. Puvut teetetään vartavasten valmistettavasta liinakanakaasta, jonka yksivärisellä pohjalla on samanvärisiä pohjakuvioita suomalaisin, karjalaisin ja alkukristillistyyllisin aihein ja kankaan pohjaväriin taas on sininen, valkoinen, sinipunerva, punerva tai vihreä. Päällyskuviot tehdään sovivanvärisestä punontalangasta. Pohjakuvioilla varustettujen kankaiden mallipiirustusten saamista varten päätettiin panna toimeen kilpailu tekstiilipiirtäjien kesken.

Papin siviilivirkapukuun nähden jäätin toistaiseksi väliaikaiselle kannalle, jonka mukaan katsottiin sellaisena voitavan pitää joko entistä tai tavallista siviilipukua, mieluummin pitkätkappukua.

Kaikkissa suhteissa päätettiin heti tehdä päätöksenmukaiset esitykset Kirkollishallitukselle huomioonottamista varten.

Ulkopuolelle varsinaisen ohjelman keskusteltiin kirkkolaulun määrittämisestä rytmilliseksi seurakuntalauluksi, hautausmaakysymyksen uudistajärjestämisestä y. m.

VIRO RYHTYNYT TARMOLLA PELASTAMAAN PIENTÄ HEIMOKANSAAMME LIIVILÄISIÄ.

Tammik. 15 p:nä tänä vuonna on Tallinnassa pidetty liiviläisen seuran perustava kokous, jossa oli läsnä Viron sivistyneitten piirien ja poliittisen elämän edustajia. Kokouksessa päätettiin liiviläinen seura perustaa ja valittiin seuran johtokuntaan m. m. tunnettu liiviläisten elämän tutkija tri Lorits, tri Leinbock sekä eräitä muita. Seuran hallintoneuvostoon valittiin m. m. ent. riigivanemat Teemant ja Kukk y. m. Seuran kunniajäseniksi valittiin ent. riigivanemat Päts, Tõnisson, Jaakson sekä nykyinen riigivanema Strandman ja ulkoministeri Lattik sekä Latvian, Suomen ja Unkarin lähettiläät. — Kokouksessa esitetystä selostuksesta selvisi, että liiviläisiä elää nykyisin kaikkiaan 1,800 henkeä, joista ulkomailla oleskelee n. 100, muualla Latviassa n. 300 ja liiviläiskylissä 1,425 henkeä. — Liiviläinen seura ryhtyy julkaisemaan liiviläisten aikakauskirjaa sekä avustaa liiviläisten sivistyspyrkimyksiä m. m. rakentamalla liiviläisten kansantalon ja perustamalla liiviläisen kirjaston ja museon. — Hels. San.